

Tercüman

Prof. Dr. İbrahim DEMİRKAN

Galaksinin Koruyucuları

Bugün, uzayın bir sınırının olup olmadığını bilmek maalesef mevcut bilim ve teknoloji imkanları ile mümkün değildir.

Uzayın derinliklerinde bulunan yıldızlar, gazlar ve tozların meydana getirdiği yıldızlararası maddeden oluşan sisteme **galaksi** veya **gök ada**, denilmektedir. Tipik galaksiler 10 milyon (cüce galaksi) ile bir trilyon (dev galaksi) arasındaki miktarlarda yıldız içerirler. Çevresinde gezegenler ve asteroitler gibi çeşitli kozmik cisimler dönen **Güneş**, Samanyolu galaksisindeki yıldızlardan yalnızca biridir. Dünyamız Samanyolu galaksisi içerisinde bulunur. Galaksi adının kökeni eski Yunanca'da "**sütlü, süt gibi, sütsü**" anlamlarına gelen *galaxias* sözcüğü ya da "**süt dairesi**" anlamındaki *galaktikos* terimlerinden türetilmiştir (vikipedi).

Şimdi, neden bu tanımlamaları yaptığımı soranlar olduğunu tahmin ediyorum. İzah edeyim. Sinemalarda gösterimde olan Amerikan-İngiliz ortak yapımı "**Galaksinin Koruyucuları**" adlı filmi izledim. Yazı ile; **yüz yetmiş milyon dolar** (170.000.000 dolar) gibi devasa bütçeye sahip bir film. **Üçboyutlu** filmde kullanılan efekt ve görsel temalar çok ileri düzeyde. Seyirciyi sarmalayan, adeta filmin içine çeken sahnelerle dolu. Olay 31. Yüzyılda cereyan ediyor. Filmin vermek istediği mesaj çok ilginç. Galaksimizi kurtarmak için çabalayan kahramanlar başroldeki hırsız adam, silahlı bir rakun (hayvan), Rakun'un yoldaşı olan ağaç kılıklı yaratık, ölümcül yeşil bir kadın ve gözünü intikam hırsı bürümüş bir adam olarak senaryo edilmiş. **KÖTÜLÜĞE ÖVGÜ** ön plana çıkarılmış. Az kötülüğün iyiliğe daha yakın olduğu ima edilmiş. Yeni tanıştığı bir insanı 5 saniye sonra öldürme içgüdüğü hakim bir medeniyet ortaya çıkmış. Din unutulmuş. Yaratıcı ihmal edilmiş. Dost ve düşman karışmış. Film 31. yüzyılda da halen **enerji mücadelesinin** devam edeceğini vurgulamakta ve güç kimde ise diğer canlıları öldürme, yok etme arzusuyla yaşayacağını göstermektedir. Yani, yaşasın kötülüğe atıf yapılmış. Yinede başroldeki kahramanın kanserden kaybettiği anne sevgisi unutulmamış.

BİR HİKAYE

Siyah ve Beyaz Köpek

Yaşlı adam kulübesinin önünde torunuyla oturmuş, az ötede birbiriyle boğuşup duran iki köpeği izliyorlardı. Köpeklerden birisi bembeyaz diğeri ise simsiyahtı. On iki yaşındaki çocuk kendini bildi bileli, o köpekler dedesinin kulübesi önünde boğuşup duruyorlardı. Dedesinin sürekli göz önünde tuttuğu, yanından ayırmadığı iki iri köpekti bunlar. Çocuk, kulübeyi korumak için biri yeterli gözükürken, niye ötekinin de olduğunu; hem niye renklerinin illa da

siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu artık. O merakla sordu dedesine. Yaşlı dede, bilgece bir gülümsemeyle torununun sırtını sıvazladı.

"Onlar" dedi, "benim için iki simgedir evlat."

"Neyin simgesi?" diye sordu çocuk.

"İyilik ve kötülüğün simgesi. Aynen şu gördüğün köpekler gibi, iyilik ve kötülük içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettikçe ben hep bunu düşünürüm. Onun için yanımda tutarım onları."

Çocuk, sözün burasında, mücadele varsa, kazananı da olmalı diye düşündü ve her çocuğa has bitmeyen sorularla bir yenisini ekledi:

"Peki, sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?" Bilge reis, derin bir gülümsemeyle baktı torununa:

"Hangisi mi evlat? **Ben hangisini daha iyi beslersem**" (Bilgelik Hikayeleri).

Güzel günler dilerim.